

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE
FAKULTA STAVEBNÍ, OBOR GEODÉZIE A KARTOGRAFIE
KATEDRA GEOMATIKY

název předmětu:

ALGORITMY DIGITÁLNÍ KARTOGRAFIE A GIS

číslo
úlohy:

1.

název úlohy:

Geometrické vyhledávání bodu

školní rok:

2020/21

semestr:

3.

zpracovali:

Eva Frommeltová, Lucie Hnilicová

datum:

1.12.
2020

klasifikace:

Obsah

1	Zadání	3
2	Doplňující úlohy	3
3	Popis a rozbor problémů	3
4	Popis algoritmů	4
4.1	Winding Number Algorithm	4
4.2	Ray Crossing Algorithm	5
5	Problematické situace a jejich rozbor	8
5.1	Bod ležící na hraně polygonu – Winding Number Algorithm	8
5.2	Bod je totožný s vrcholem jednoho či více polygonů	8
5.3	Zvýraznění všech polygonů pro oba výše uvedené případy	8
6	Vstupní data, formát vstupních dat, popis	8
7	Výstupní data, formát výstupních dat, popis	8
8	Vzhled vytvořené aplikace	9
9	Dokumentace	12
9.1	Třída Algorithms	12
9.2	Třída Draw	12
9.3	Třída Algorithms	13
10	Závěr	14
	Seznam obrázků	14

1 Zadání

Vstup: Souvislá polygonová mapa n polygonů $\{P_1, \dots, P_n\}$, analyzovaný bod q .

Výstup: $P_i, q \subset P_i$.

Nad polygonovou mapou implementujete následující algoritmy pro geometrické vyhledávání:

- Ray Crossing Algorithm (varianta s posunem těžiště polygonu).
- Winding Number Algorithm.

Nalezený polygon obsahující zadaný bod q graficky zvýrazněte vhodným způsobem (např. vyplněním, šrafováním, blikáním). Grafické rozhraní vytvořte s využitím frameworku QT. Pro generování nekonvexních polygonů můžete navrhnout vlastní algoritmus či použít existující geografická data (např. mapa evropských států).

Polygony budou načítány z textového souboru ve Vámi zvoleném formátu. Pro datovou reprezentaci jednotlivých polygonů použijte špagetový model.

2 Doplnující úlohy

- Ošetření singulárního případu u Winding Number Algorithm: bod leží na hraně polygonu
 - řešeno
- Ošetření singulárního případu u obou algoritmů: bod je totožný s vrcholem jednoho či více polygonů.
 - řešeno
- Zvýraznění všech polygonů pro oba výše uvedené singulární případy
 - řešeno
- Algoritmus pro automatické generování nekonvexních polygonů

3 Popis a rozbor problémů

Cílem úlohy je načíst polygonovou mapu na kreslicí plátno aplikace. Pomocí kliknutí do kreslicího plátna je vyobrazen bod q . Pro tento bod je pomocí algoritmů *Winding Number* a *Ray Crossing* určeno, zda se nachází v nekonvexním polygonu/polygonech nebo mimo něj. Pokud je bod v polygonu, tento polygon je zvýrazněn. Může nastat i několik dalších případů:

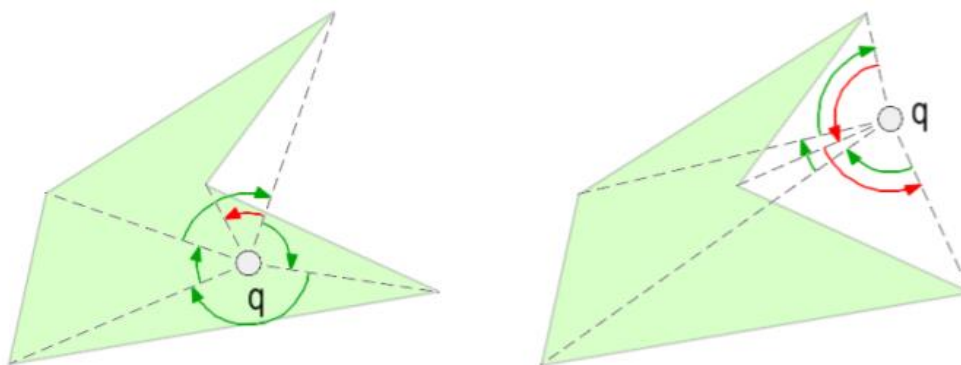
- bod q leží na hraně polygonu,
- bod q je totožný s vrcholem jednoho či více polygonů.

4 Popis algoritmů

Algoritmy popsané v této kapitole jsou využívány pro řešení nekonvexních mnohoúhelníků.

4.1 Winding Number Algorithm

Algoritmus *Winding Number* je také znám pod názvem *Metoda ovíjení*. Při této metodě je pozorovatel na bodě q . Pokud je pozorovatel uvnitř polygonu P je možné vidět všechny vrcholy polygonu – součet všech rotací je tedy roven úhlu 2π – je tedy potřeba, aby se pozorovatel otočil o celý kruh. Pokud je pozorovatel vně polygonu P je také možné vidět všechny vrcholy polygonu, ale součet všech rotací je menší než 2π – pozorovatel se neotočí o celý kruh.

Obr. 1 – Znázornění otáčení pozorovatele na bodě q uvnitř a vně polygonu P

U tohoto algoritmu je potřeba vypočítat počet otočení Winding Number Ω . Počet otočení je roven sumě všech rotací ω_i měřených v CCW (protisměru hodinových ručiček), které musí průvodič mezi q a p_i opsat nad všemi body p_i v polygonu P .

$$\Omega = \sum_{i=1}^n \frac{\omega_i}{2\pi}.$$

Pokud je úhel ω načítán po směru hodinových ručiček je $\omega_i > 0$ a má kladné znaménko. Pokud je úhel ω načítán proti směru hodinových ručiček je $\omega_i < 0$ a má záporné znaménko. Pak tedy hodnota Ω určuje polohu bodu q vůči polygonu P .

$$\Omega(q, P) = \begin{cases} 1, & q \in P, \\ 0, & q \notin P. \end{cases}$$

4.1.1 Výpočet úhlu ω

Pro výpočet úhlu ω je potřeba vypočítat vektory \vec{u} a \vec{v} mezi bodem q a jednotlivými vrcholy P_i :

$$\begin{aligned} \vec{u} &= |P_1 q|, \\ \vec{v} &= |q P_2|. \end{aligned}$$

Z těchto vektorů je možné určit úhel ω :

$$\omega = \left| \arccos \left(\frac{u \cdot v}{|u| \cdot |v|} \right) \right|.$$

V dalším kroku je potřeba určit pozici vzhledem k hraně polygonu – test vzájemné polohy:

$$\vec{u} = (x_{P2} - x_{P1}, y_{P2} - y_{P1}),$$

$$\vec{v} = (x_q - x_{P1}, y_q - y_{P1}),$$

$$t = \begin{vmatrix} u_x & u_y \\ v_x & v_y \end{vmatrix} = \begin{cases} > 0, & q \in \sigma_L \\ < 0, & q \in \sigma_P \\ = 0, & q \text{ leží na hraně.} \end{cases}$$

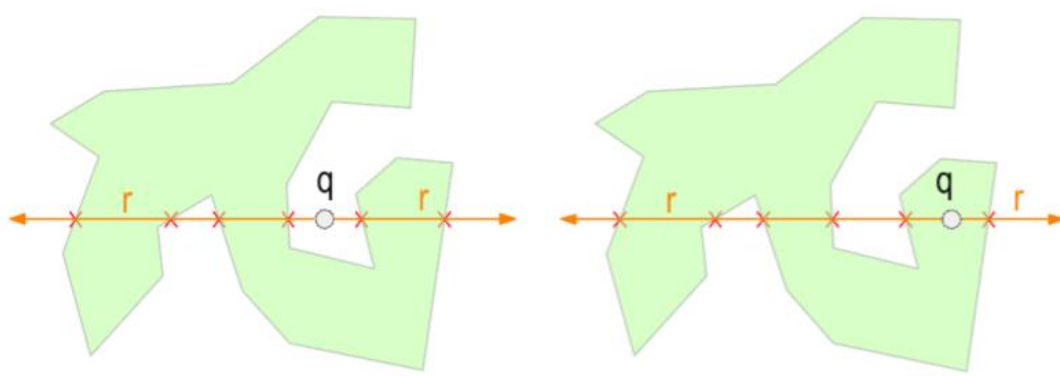
4.1.2 Slovní popis algoritmu WN

- 1: Inicializuj $\Omega = 0$, tolerance ε
- 2: Opakuj pro všechny body v trojici p_i, q, p_{i+1} :
- 3: Urči polohu q vzhledem k $p = (p_i, p_{i+1})$.
- 4: Urči úhel ω mezi body q , počátečním bodem p_i a koncovým bodem p_{i+1}
- 5: Pokud se bod q nalézá v levé polorovině – $\Omega = \Omega + \omega_i$
- 6: Jinak, když se bod q nalézá v pravé polorovině – $\Omega = \Omega - \omega_i$
- 7: Pokud $(|\Omega \pm 2\pi| < \varepsilon)$ – bod q leží uvnitř polygonu P
- 8: Jinak bod q leží vně polygonu P

Tento algoritmus však neřeší problémy singularity.

4.2 Ray Crossing Algorithm

Algoritmus *Ray Crossing* je také znám pod názvem *Paprskový algoritmus*. Bodem q je vedena polopřímka r (paprsek) nezávisle na směru. Polopřímka r je často volena $y = y_q$. Je počítán počet průsečíků s polygonem P . Když se bod q nachází v polygonu P je počet průsečíků s r roven lichému číslu. Pokud leží bod q vně polygonu P je počet průsečíků s r roven sudému číslu.

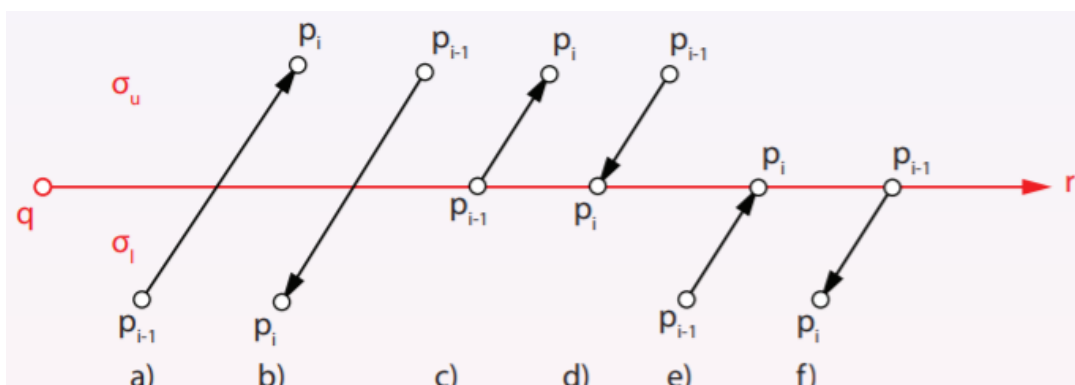

Obr. 2 – Průchod paprsku r z bodu q

Pro přehlednost lze určit, zda zbytek po celočíselném dělení počtu průsečíků k je roven:

$$k(r, P) \% 2 = \begin{cases} 1, & q \in P, \\ 0, & q \notin P. \end{cases}$$

Paprsek je volen buď vodorovně nebo svisle z bodu q . Tím je polygon rozdělen a je testována jen jedna polovina nebo segmenty které jsou kolineární – těchto případů je třeba se zbavit. Podle souřadnice y je určeno, kde leží bod p_i vůči paprsku r . Když je větší, než y_q je na r a naopak.

Obr. 3 – Zobrazení případů polohy bodu p_i a p_{i-1}

Průsečík je započítáván pokud:

Hrana v obou polorovinách nebo jen v horní:

- i) je bod p_i nad paprskem a p_{i-1} pod nebo na paprsku \rightarrow a), c)
- ii) je bod p_{i-1} nad paprskem a p_i pod nebo na paprsku \rightarrow b), d)

$$(y_i > y_q) \wedge (y_{i-1} \leq y_q) \vee (y_{i-1} > y_q) \wedge (y_i \leq y_q).$$

Hrana v obou polorovinách nebo jen v dolní

- iii) je p_i pod paprskem a p_{i-1} je nad nebo na paprsku \rightarrow a), e)
- iv) je bod p_{i-1} pod paprskem a p_i nad nebo na paprsku \rightarrow b), f)

$$(y_i < y_q) \wedge (y_{i-1} \geq y_q) \vee (y_{i-1} < y_q) \wedge (y_i \geq y_q).$$

4.2.2 Slovní popis algoritmu WN

Pro redukci souřadnic polygonu P k bodu q jsou použity tyto vzorce:

$$x'_p = x_p - x_q,$$

$$y'_p = y_p - y_q.$$

Dále je vypočten průsečík s osou $x' = 0$:

$$x'_m = \frac{(x'_i y'_{i-1} - x'_{i-1} y'_i)}{(y'_i - y'_{i-1})}.$$

Poté je proveden test, zda existuje průsečík:

$$(y'_i > 0) \wedge (y'_{i-1} \leq 0) \vee (y_{i-1} > 0) \wedge (y_i \leq 0).$$

Průsečík se nachází v kladném směru osy x' pokud je $x'_m > 0$.

$$k(r, P) = \begin{cases} k(r, P) + 1, & x'_m > 0, \\ k(r, P), & x'_m \leq 0. \end{cases}$$

4.2.2 Slovní popis algoritmu WN

- 1: Inicializuj $k = 0$,
- 2: Opakuj pro všechny body p_i polygonu P
- 3: Redukuj souřadnice $x'_i = x_i - x_q$, $y'_i = y_i - y_q$
- 4: Když $(y'_i > 0) \wedge (y'_{i-1} \leq 0) \vee (y_{i-1} > 0) \wedge (y_i \leq 0)$ – je segment vhodný
- 5: $x'_m = \frac{(x'_i y'_{i-1} - x'_{i-1} y'_i)}{(y'_i - y'_{i-1})}$ – vhodný průsečík
- 6: Když $(x'_m > 0)$ pak $k = k + 1$
- 7: Když $(k \% 2) \neq 0$ pak je bod q v polygonu P
- 8: Jinak bod q leží vně polygonu P

5 Problematické situace a jejich rozbor

Za problematické situace jsou považovány případy, kdy bod q leží na hraně polygonu P nebo je bod q totožný s vrcholem jednoho či více polygonů. Pro tyto situace je potřeba ošetřit singulární případy.

5.1 Bod ležící na hraně polygonu – Winding Number Algorithm

Pro ošetření tohoto případu je využita funkce *getPointLinePosition*. Návrátové hodnoty funkce jsou -1, 0, 1. V případě, že je vrácena hodnota -1, je bod q na přímce, která je dána body p_i, p_{i+1} .

Dále jsou určeny délky hran $qp_i, qp_{i+1}, p_i p_{i+1}$. Pokud rozdíl v absolutní hodnotě vzdálenosti $p_i p_{i+1}$ a součtu délek qp_i, qp_{i+1} je menší než zvolená tolerance. Bod leží na hraně a polygon nebo polygony jsou vybarveny.

$$|d_{p_i p_{i+1}} - (d_{qp_i} + d_{qp_{i+1}})| \leq tolerance$$

5.2 Bod je totožný s vrcholem jednoho či více polygonů

Pro ošetření tohoto případu je využito porovnávání souřadnic x_q a y_q se souřadnicemi vrcholů polygonu. Když jsou souřadnice bodu q totožné s vrcholem, který je společný pro jeden nebo více polygonů, jsou tyto polygony zvýrazněny.

5.3 Zvýraznění všech polygonů pro oba výše uvedené případy

Při umístění bodu q do polygonu, na jeho hranu nebo na vrchol polygonů jsou tyto případy zvýrazněny šrafováním.

6 Vstupní data, formát vstupních dat, popis

Jako vstup je použit textový soubor *polygons.txt*. Textový soubor je strukturován tak, že v prvním sloupci je číslo vrcholu, v druhém je souřadnice x a ve třetím je souřadnice y . Soubor obsahuje i řádků. Každý dílčí polygon je číslován od 1 a může obsahovat n vrcholů.

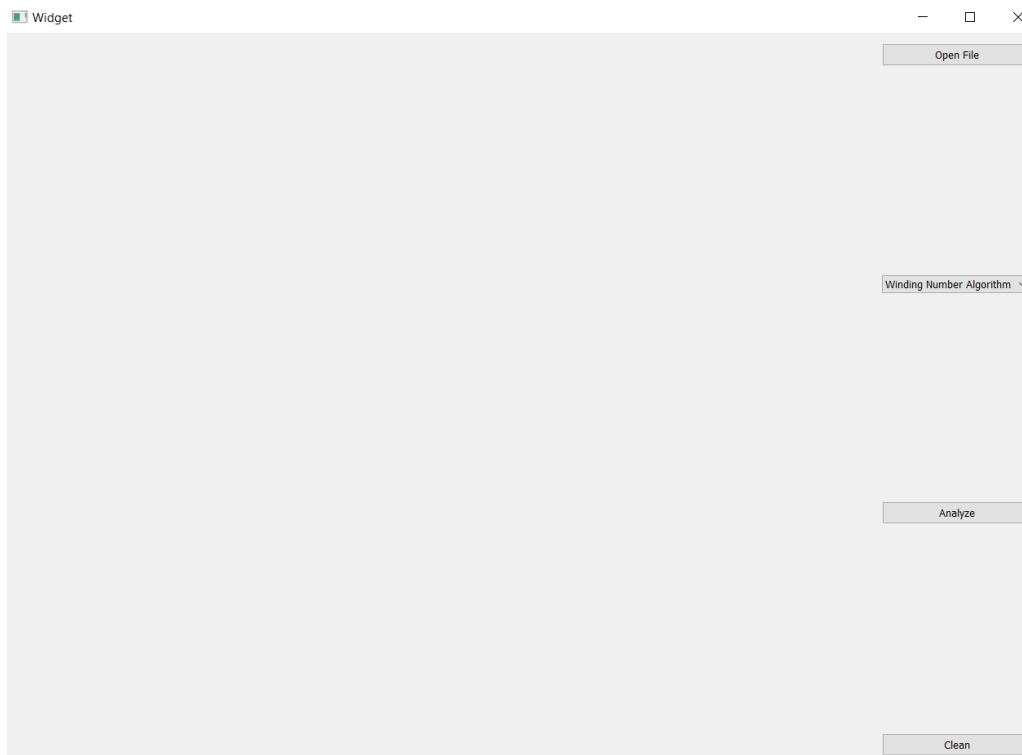
7 Výstupní data, formát výstupních dat, popis

Výstupní data nemají žádný formát. Za výstup je považováno vykreslení polygonů a bodu na kreslicí plátno aplikace. Pomocí tlačítka „Analyze“ je zvýrazněn polygon, ve kterém se nachází bod q .

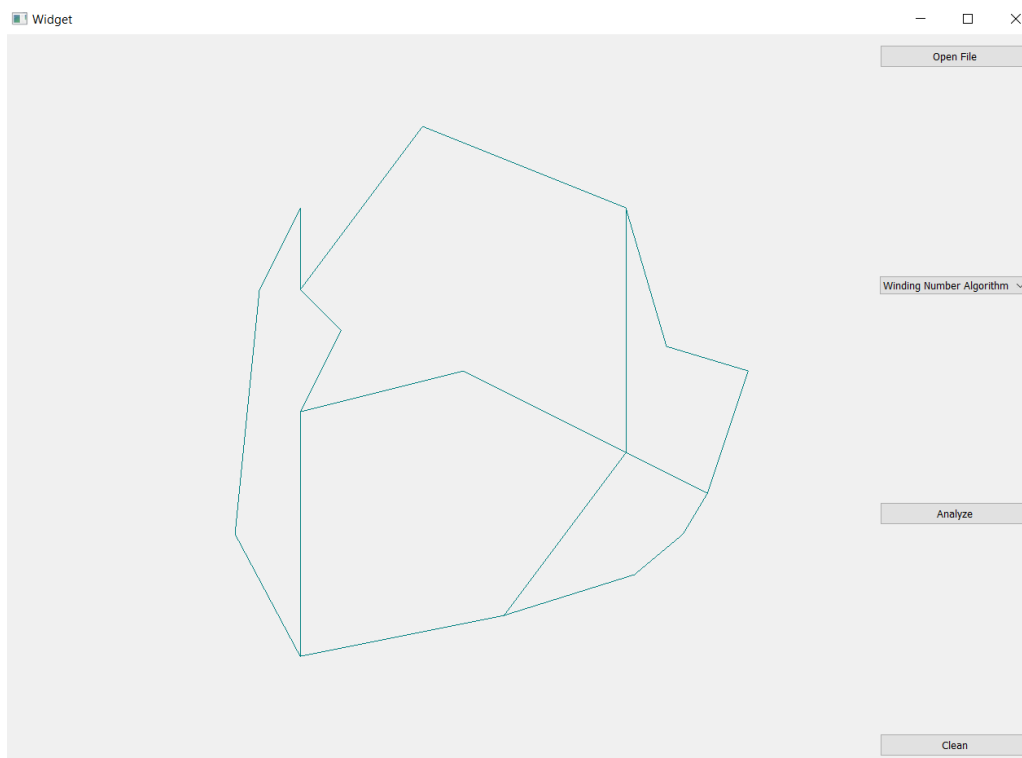

8 Vzhled vytvořené aplikace

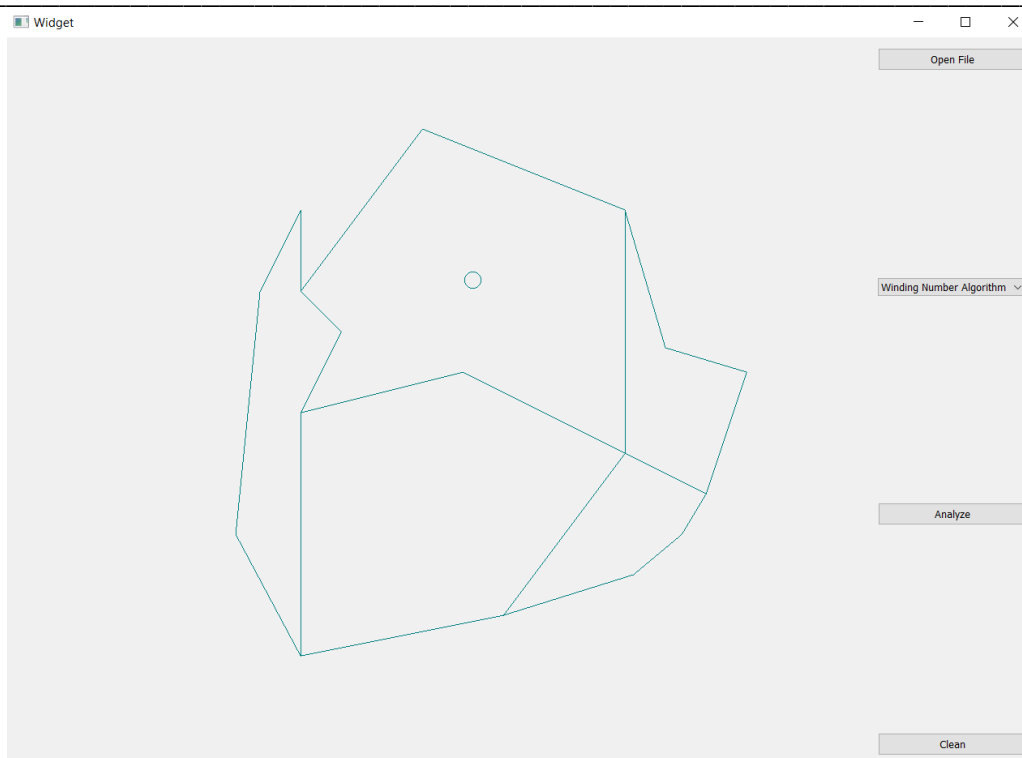
V této kapitole jsou vloženy ukázky vzhledu aplikace s různými funkcionalitami.

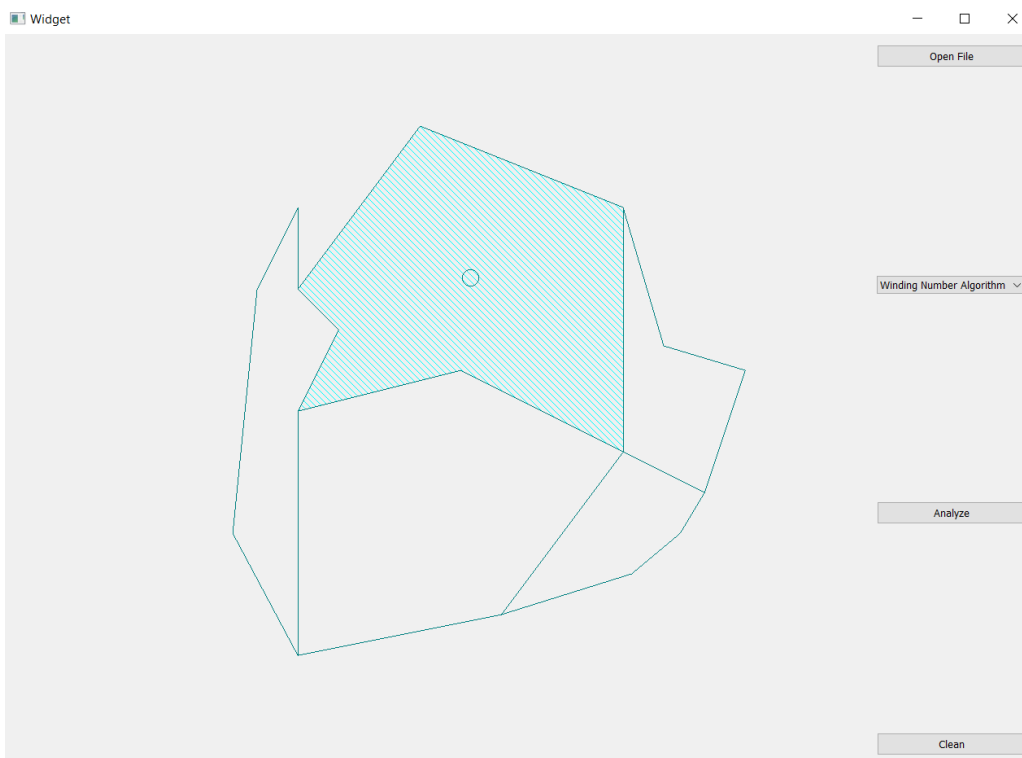
Obr. 4 - Základní vzhled aplikace

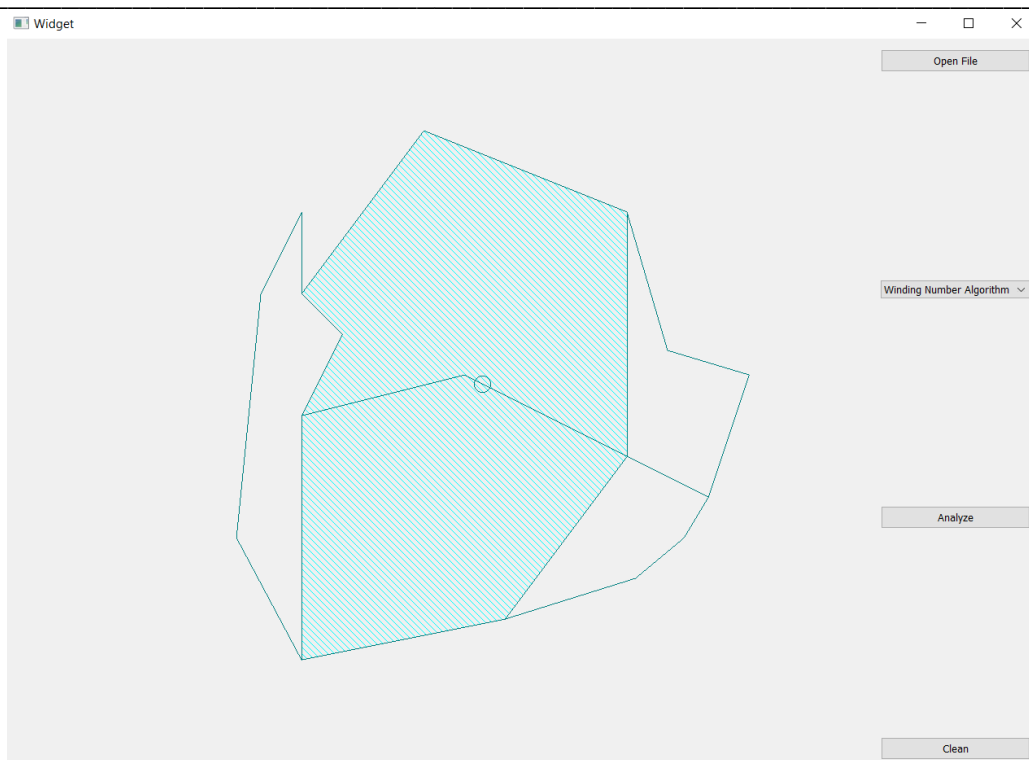
Obr. 5 - Vykreslení polygonu po otevření souboru

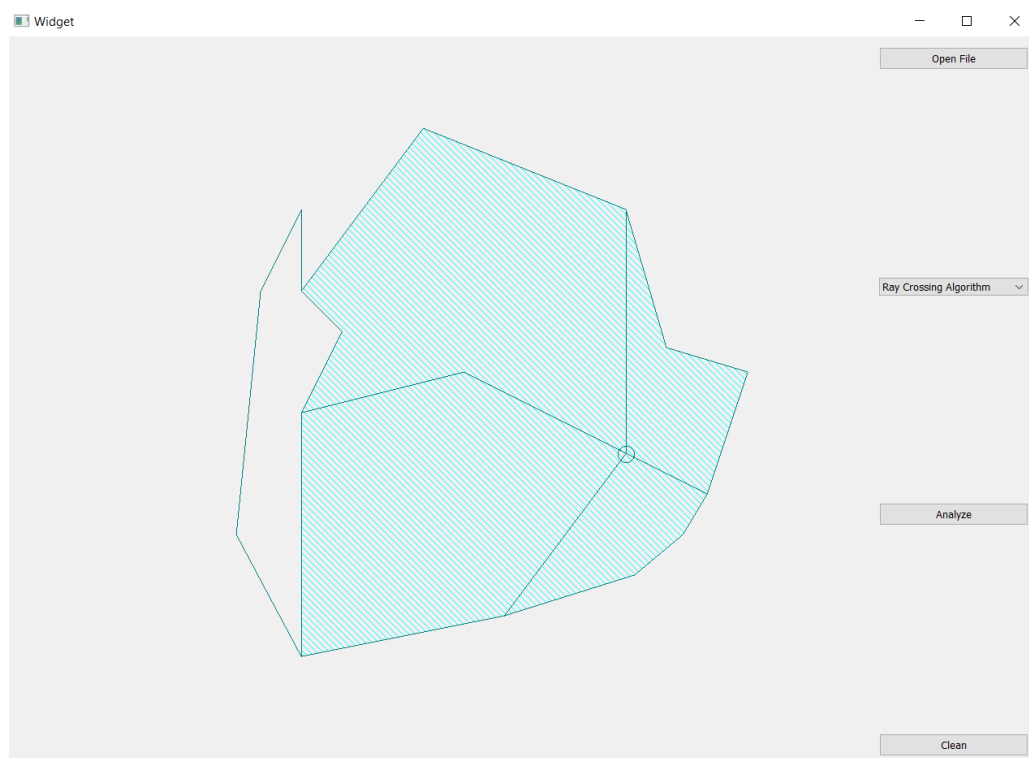
Obr. 6 - Vykreslení bodu do polygonu po kliknutí myší

Obr. 7 - Zvýraznění polygonu při spuštění analýzy – kliknutí na tlačítko „Analyze“

Obr. 8 – Ošetření singulárního případu – bod na hraně Winding Number Aalgorithm

Obr. 9 – Ošetření singulárního případu – bod totožný s vrcholem polygonů

9 Dokumentace

V této kapitole jsou popsány jednotlivé třídy, které zajišťují chod aplikace.

9.1 Třída Algorithms

Třída *Algorithms* obsahuje metody, které počítají polohu bodu q vůči polygonům. Metody *getPositionWinding* a *getPositionRay* vrací hodnotu 1 pokud je bod uvnitř polygonu a hodnotu 0 pokud je bod vně polygonu.

```
static int getPointLinePosition(QPointF &q, QPointF &p1, QPointF &p2);
```

- Vstupními parametry této funkce jsou bod q a souřadnice koncových bodů hran polygonů (p_1, p_2)
- Funkce je vytvořena pro výpočet pozice bodu q vůči hraně polygonu. Určuje, zda se bod nachází v pravé, v levé polorovině nebo na hraně

```
static double getAngle(QPointF &p1, QPointF &p2, QPointF &p3, QPointF &p4);
```

- Vstupními parametry této funkce jsou počáteční a koncové souřadnice vektorů \vec{u} a \vec{v}
- Funkce je vytvořena pro výpočet úhlu mezi dvěma vektory

```
static int getPositionWinding(QPointF &q, std::vector<QPointF> &pol);
```

- Vstupními parametry této funkce jsou souřadnice bodu q a souřadnice polygonů
- Funkce je vytvořena pro výpočet metody *Winding Number*, která určuje polohu bodu vůči polygonu metodou navíjení

```
static int getPositionRay(QPointF &q, std::vector<QPointF> &pol);
```

- Vstupními parametry této funkce jsou souřadnice bodu q a souřadnice polygonů
- Funkce je vytvořena pro výpočet metody *Ray Crossing*, která určuje polohu bodu vůči polygonu paprskovou metodou

9.2 Třída Draw

Třída *Draw* obsahuje funkce a datové položky umožňující vykreslení výsledků. V privátní části jsou vytvořeny datové položky pro bod q a vektor souřadnic polygonů. Ve veřejné části jsou vytvořeny funkce pro vykreslování.

```
private:  
std::vector<QPolygonF> polygons;  
• Vytvoření proměnné pro načtení polygonů
```

```
QPointF q;  
• Vytvoření proměnné pro bod  $q$ 
```

```
std::vector<int> result;  
• Vytvoření proměnné pro zvýraznění polygonů
```

```
public:  
void paintEvent(QPaintEvent *e);
```


- Funkce pro vykreslení a zvýraznění polygonů a vykreslení bodu q

```
void mousePressEvent(QMouseEvent *e);
```

- Funkce pro sejmutí bodu z kreslicího plátna po kliknutí myši

```
void loadPolygons(std::string &path);
```

- Funkce pro načtení souboru, ve kterém jsou uloženy souřadnice polygonů (*.txt)

```
void setResult(std::vector<int> res){result = res;}
```

- Funkce pro nastavení hodnot potřebných pro vykreslení zvýraznění polygonů

```
QPointF & getPoint(){return q;}
```

- Funkce pro vrácení hodnoty uložené v proměnné q

```
std::vector<QPolygonF> & getPolygons(){return polygons;}
```

- Funkce pro vrácení hodnot uložených v proměnné $polygons$

```
std::vector<int> &getResult(){return result;}
```

- Funkce pro vrácení hodnot uložených v proměnné $result$

9.3 Třída Algorithms

Třída *Widget* obsahuje funkce, které ovládají všechna tlačítka ve výstupní aplikaci.

```
void on_openFile_clicked();
```

- Funkce pro otevření textového souboru s polygony

```
void on_Analyze_clicked();
```

- Funkce, která volá metody pro určení polohy bodů vůči polygonu

```
void on_clear_clicked();
```

- Funkce pro vyčištění kreslicího plátna

10 Závěr

V této úloze bylo cílem vytvořit aplikaci, která určuje vztah bodu vůči polygonu/ům za pomoci dvou algoritmů – *Winding Number Algorithm* a *Ray Crossing Algorithm*. Dále byly řešeny doplňkové úlohy pro ošetření případů, kdy vybraný bod leží na hraně polygonu nebo je totožný s vrcholem polygonu.

Seznam obrázků

OBR. 1 – ZNÁZORNĚNÍ OTÁČENÍ POZOROVATELE NA BODĚ Q UVNITŘ A VNĚ POLYGONU P	4
OBR. 2 – PRŮCHOD PAPRSKU R Z BODU Q	5
OBR. 3 – ZOBRAZENÍ PŘÍPADŮ POLOHY BODU P_i A P_{i-1}	6
OBR. 4 - ZÁKLADNÍ VZHLED APLIKACE.....	9
OBR. 5 - VYKRESLENÍ POLYGONU PO OTEVŘENÍ SOUBORU.....	9
OBR. 6 - VYKRESLENÍ BODU DO POLYGONU PO KLIKUTÍ MYŠÍ	10
OBR. 7 - ZVÝRAZNĚNÍ POLYGONU PŘI SPUŠTĚNÍ ANALÝZY – KLIKUTÍ NA TLAČÍTKO „ANALYZE“	10
OBR. 8 – OŠETŘENÍ SINGULÁRNÍHO PŘÍPADU – BOD NA HRANĚ WINDING NUMBER ALGORITHM	11
OBR. 9 – OŠETŘENÍ SINGULÁRNÍHO PŘÍPADU – BOD TOTOŽNÝ S VRCHOLEM POLYGONU	11